

«Αυτόματος πιλότος» για το βήδισμα!

Ένα

καινοτόμο σύστημα αυτόματης πλοήγησης του ερευνητή Μαξ Φάιφερ, καθοδηγεί τους χρήστες χωρίς αυτοί να κάνουν οποιαδήποτε συνειδητή προσπάθεια.

Για μερικές ημέρες, το περασμένο καλοκαίρι, μια ομάδα μαθητών περπάτησε μέσα σε ένα πάρκο, το οποίο βρίσκεται πίσω από το Πανεπιστήμιο του Ανόβερο στη Γερμανία.

Καθένας από τους μαθητές περπάτησε χωρίς συνοδεία, αλλά ακολούθησε την ίδια ακριβώς διαδρομή όπως και υπόλοιποι: έστριψε στις ίδιες στρόφες, περπάτησε την ίδια απόσταση. Για αυτούς ήταν κάτι το περίεργο, αφού είχαν παντελή άγνοια για το που πήγαιναν.

Αντ' αυτού, τα βήματά τους προσδιορίζονταν μέσω ενός τηλεφώνου, ο χρήστης του οποίου βρισκόταν 10 βήματα πίσω τους, στέλνοντας εντολές μέσω της τεχνολογίας Bluetooth σε ηλεκτρόδια που ήταν συνδεδεμένα στα πόδια τους.

Τα ηλεκτρόδια έδιναν σήμα στους μυες των ποδιών των μαθητών, καθοδηγώντας τα βήματά τους, χωρίς αυτοί να κάνουν καμία συνειδητή προσπάθεια.

Ο Μαξ Φάιφερ, ερευνητής του Πανεπιστημίου του Ανόβερο, ήταν ο οδηγός τους. Μέσω του πειράματός του, ο Φάιφερ ήταν σε θέση να κατευθύνει το ηλεκτρικό ρεύμα στους ραπτικούς μυς των μαθητών, οι οποίοι είναι οι μεγαλύτεροι στο ανθρώπινο σώμα και εκτείνονται από το εσωτερικό του γονάτου έως την πάνω

μέρος της εξωτερικής πλευράς του μηρού. Όταν ο μυς αυτός συστέλλεται, ωθεί το πόδι προς τα έξω και μακριά από το σώμα.

Ο Φάιφερ ευελπιστεί ότι το σύστημα αυτό «θα διευρύνει τον νου των ανθρώπων και για άλλα πράγματα, όπως να περπατούν χωρίς να πρέπει να σκέφτονται που πρέπει να πάνε, δίνοντάς τους την ευκαιρία να κάνουν παράλληλα άλλα πράγματα ή απλά να απολαμβάνουν το περιβάλλον γύρω τους».

Όπως αναφέρεται σε άρθρο του περιοδικού New Scientist, ο Φάιφερ εξήγησε ότι τα ηλεκτρόδια προκαλούν ένα αίσθημα μουδιάσματος, το οποίο, ωστόσο, μειώνεται όσο περισσότερο χρησιμοποιεί κάποιος το σύστημα.

Οι εθελοντές ανέφεραν ότι ένιωθαν άνετα με το γεγονός ότι το σύστημα αναλάμβανε τον έλεγχο των ποδιών τους, αλλά μόνο επειδή ήξεραν ότι μπορούσαν να αναλάβουν και πάλι τον έλεγχο ανά πάσα στιγμή.

Ένας από τους εθελοντές παρομοίασε το σύστημα του Φάιφερ με την αίσθηση που δίνει ο «αυτόματος πιλότος» (cruise control) ενός αυτοκινήτου, όπου ο οδηγός έχει τη δυνατότητα να πάρει τον έλεγχο του αυτοκινήτου όταν το επιθυμεί.

«Οι αλλαγές στην κατεύθυνση συνέβησαν υποσυνείδητα», δήλωσε ένας άλλος εθελοντής.

Κατά τη διάρκεια του πειράματός του ο Φάιφερ κατεύθυνε τους εθελοντές χειροκίνητα, ωστόσο στα σχέδιά του είναι να ενσωματώσει τον μηχανισμό αυτόν σε άλλες εφαρμογές, όπως παραδείγματος χάριν, σε εφαρμογές πλοήγησης, οι οποίες θα μπορούσαν να καθοδηγούν τους χρήστες χωρίς να χρειάζεται να κοιτάζουν συνέχεια το κινητό τους για καθοδήγηση.

«Όταν χρησιμοποιώ τους χάρτες του Google (Google maps) για να πάω κάπου, έχω συνέχεια το κινητό μου στο χέρι, ώστε να βλέπω που πρέπει να πάω», δήλωσε ο Φάιφερ. «Σκοπός μας είναι να καταργήσουμε αυτή τη διαδικασία πλοήγησης και απλά να πω 'θέλω να πάω εκεί' και να φτάσω εκεί που επιθυμώ», πρόσθεσε ο ίδιος.

Το σύστημα αυτό θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την καθοδήγηση ενός πλήθους και όχι μόνο για ένα μόνο άτομο. «Φανταστείτε τους ανθρώπους που επισκέπτονται ένα μεγάλο γήπεδο ή θέατρο να καθοδηγούνται με αυτόν τον τρόπο ή να εκκενώνουν το γήπεδο με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης», αναφέρει η ομάδα του Φάιφερ στην έκθεσή της η οποία θα παρουσιαστεί στο συνέδριο CHI που θα πραγματοποιηθεί αυτή την εβδομάδα στη Σεoul της Νότιας Κορέας.

Ο Έβαν Πεκ, ερευνητής του Πανεπιστημίου Bucknell της Πενσιλβάνια των ΗΠΑ, δήλωσε ότι το σύστημα του Φάιφερ θα μπορούσε να «απελευθερώσει» τους χρήστες από τα κινητά τους τηλέφωνα.

«Αναπτύσσουμε νέες, υπέροχες τεχνολογίες, οι οποίες όμως απαιτούν σχεδόν όλη μας την προσοχή», δήλωσε ο Πεκ. «Αναγκαζόμαστε να κοιτάμε τα κινητά μας συνέχεια. Σκοπός αυτού του συστήματος είναι να επιτρέπει στους ανθρώπους να επικεντρώνονται σε ό,τι επιθυμούν. Είναι εφικτό πλέον», πρόσθεσε ο ίδιος.

Πηγές: ΑΜΠΕ- skai.gr